

دیوان عدالت اداری

تاریخ: 18 اسفند 1393

کلاسه برونده: 93/504

شماره دادنامه: 1969

موضوع رأی: اخذ حق تمیر از حواله های ارزی خلاف قانون است

شاکی: بانک پاسارگاد

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: بسم الله الرحمن الرحيم

تاریخ دادنامه: 18/12/1393

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

گردش کار: بانک پاسارگاد با مدیریت عاملی آفای مجید فاسمی به موجب دادخواستی ابطال

1- نامه شماره 1/3/1392-1254/51-148 مديريكل امور مالياتي شميرانات

2- نامه شماره 200/24292-28/12/1392 رئيس كل سازمان امور مالياتي كشور

3- نامه شماره 9/6/1388-55990/210 معاون فني و حقوقى سازمان امور مالياتي كشور

را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"احتراماً، به استحضار می رساند: ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب سال 1366 و
اصلاحیه های بعدی آن مشعر بر تعلق سه در هزار مالیات حق تمیر نسبت به اوراق برات و
فته طلب (سفته) و نظایر آنها بوده که به موجبوضیحات مندرج در باب جهارم قانون تجارت،
اوراق برات و فته طلب ماهیت استناد مالی تجاري داشته و برای صادر کنندگان و ظهورنویسان
آن باز حقوقی دارد، قابلیت نقل و انتقال به اشخاص ثالث، مستقل بودن از معامله ای که بر
مبناي آن صادر شده است، ایجاد تعهد و ضمان و مسؤولیت از خصیمه های باز این استناد
هستند.

بدین فلسفه با ابطال تمیر امکان واجوای آن در محاکم قضایی میسر می
شود، در صورتی می توان دیگر اوراق را با استنبط و تعبیر و تفسیر از عبارت (نظایر آن) از
مصادریق باز این مفاد ماده 45 قانون مذکور محسوب کرد کهواحد کلیه خصوصیات و کاربرد سفته و
برات (رسمی و قانونی و تجاري بودن، قابلیت انجام اقدامات حقوقی، قابلیت نقل و انتقال به
اشخاص ثالث، ایجاد تعهد و ضمان و مسؤولیت) باشند. حال آن که حواله های ارزی که اسنادی و غیر
رسمی و غیرتجاري بوده و نوعی وسیله انتقال در سیستم بانکی است که به موجب آن یک
بانک بنا به تقاضای مشتری از یکی از بانکهای کارگزار خود در داخل و یا خارج از کشور می
خواهد مبلغ حواله را به ذی نفع پرداخت تعابند واحد همچ یک از خصیمه های مذکور نیست،
این حواله ها صرفاً خدمات مرسوم بانکی محسوب شده است و جنبه دستور پرداخت را دارد
در این مقوله بانک فقط مجری دستورات حواله دهندهان بوده و چون قابلیت انتقال به غیر را
ندارد پس سند تجاري نیست، بانک صرفاً در قبال خدمتی که انجام می دهد کارمزد معینی
دریافت می نماید.

سازمان امور مالياتي کشور بالاخص اداره کل مالياتي شميرانات با تفسير و تعبير و برداشت من

غیر حق و با استدلالی غیر منطقی و غیر قانونی از عبارت (نظایر آنها) مندرج در ماده 45 قانون مالیات‌های مستقیم، حواله‌های ارزی بانکها را مشمول پرداخت سه در هزار حق تعبیر مندرج در ماده موضوع دانسته طی مکاتباتی با بانکهای کشور درخواست ارسال فهرست حواله‌های ارزی مربوط به ثبت سفارش ورود کالا را کرده است، در صورتی که حسب تبصره ماده 231 قانون مالیات‌های مستقیم، سازمان امور مالیاتی کشور موظف است اسناد و مدارک مربوط به درآمد بانکها و موسسه‌های اعتباری و غیر بانکی را از طریق وزیر امور اقتصادی و دارایی مطالبه نماید و بانکها نیز مکلفند حسب نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی عمل نمایند جون در این خصوص مدیرکل امور مالیاتی شعبه‌راتات رأساً اقدام کرده، نقش ماده 231 قانون مذکور صورت پذیرفته است، در صورت عدم انجام تکلیف نسبت به مطالبه مالیات حق تعبیر بهصورت علی الراس اقدام خواهد کرد کما این که در پاره ای از موارد به علت عدم دسترسی به کلیه حواله‌های ارزی به صورت غیر قانونی برانهای صادر شده بانکها را به عنوان حواله‌های ارزی قریبیه قرار داده و تحت عنوان حق تعبیر حواله‌های ارزی مطالبه کرده است در حالی که تفسیر ناموجه قانون در غیر موضوع له آن بوده است.

بنا به مراتب و بنا به دلایل مشروحة آنی اقدامات سازمان امور مالیاتی کشور و نامه اداره کل امور مالیاتی شعبه‌راتات در خصوص تعلق حق تعبیر به حواله‌های ارزی بانکها برخلاف قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی آنان است.

الف- در تقسیم نامه موضوعی فهرست قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفند ماه 1366 و اصلاحیه‌های بعدی آن در باب دوم، حق تعبیر در فصل پنجم آن به عنوان دارایی ذکر شده که موارد تعلق مالیات و تعریفه آن در موارد 45 الی 51 تصریح شده است به این معنی که در این جایگاه اوراق و اسنادی که دارایی تلقی شده و مستقیماً شامل حق تعبیر هستند ذکر شده اند و سایر اوراقی که عنوان دارایی نداشته ولی مشمول حق تعبیر هستند در ماده 47 احصاء شده اند به این تعریف چون حواله‌های ارزی یک دستور پرداخت در سیستم پولی و بانکی است دارایی تلقی نشده و مشمول حق تعبیر نیستند.

ب- کلیه وظایف و تکالیف آنها در خصوص ابطال تعبیر از قراردادها و اسناد مشابه که بین بانکها و مشتریان آنها مبادله می‌شود یا از سوی مشتریان تعهد می‌شود در ماده 47 مارکر در 8 بند احصاء شده حال آن که حواله‌های ارزی از مشمول این ماده مستثنی بوده و تکلیفی نسبت به آن مرتب نیست.

ج- از عبارت نظایر آنها چنین به ذهن متبدل می‌شود که قانونگذار به دلیل عدم پیش‌بینی دیگر موارد منطبق با ماده 45 قانون مالیات‌های مستقیم و به علت مشخص نکردن عیار تعیین مواردی که در دایره مشمول عبارت نظایر قرار داده نشده از این عبارت استفاده کرده که این امر یکی از ایرادات واردۀ بر قانون است ویرا با اتخاذ چنین رویه باب تفاسیر گویاگوون و گاه متصاد گشوده می‌شود به همین استدلال است که اداره کل امور مالیات شعبه‌راتات به خود این حق را می‌دهد که زمان کاهش درآمدهای سازمان امور مالیاتی، ناشی از کاهش گشاپیش اعتبارات اسنادی به دلیل تحریم در جهت تأمین‌وصولی مالیات، در نقش قانونگذار این عبارت را به نفع خود مورد تعبیر و تفسیر قرار داده و امری برخلاف اصل 173 قانون اساسی را به مرحله اجرا درآورده، زیرا به موجب این اصل، شرح و تفسیر قوانین بر صلاحیت اختصاصی مجلس شورای اسلامی قرار داده شده و قوه مجریه در این مقوله فاقد اختیارات قانونی است، آیا در شرایط موجود ابهام در قانون، سازمان امور مالیاتی کشور و ادارات کل تابعه می‌توانند در جایگاه قانونگذار ایفای نقش کرده است، هراد قانونگذار را از عبارت نظایر آنها به حواله‌های ارزی تعبیر و تفسیر نماید. در این راستا حق بود که سازمان امور مالیاتی کشور و ادارات کل تابعه به منظور تحصیل واقعیت و رفع ابهام از عبارت نظایر آنها، صورت جلسه مذاکرات کمیسیون اقتصادی مجلس را مورد مذاقه قرار داده و با از طریق قانونی استفسار به عمل می‌آورند. در صورتی که چنین امری لاحظ نشده است، بر قرض محال چنانچه تعبیر و تفسیر سازمان امور مالیات کشور را از عبارت نظایر آنها درست فرض کنیم چون حواله‌های ارزی نوعی دستور پرداخت وجوده ارزی است لذا باید دیگر حواله‌های دستوری بانک از قبل دستور پرداخت چک و

حواله های ریالی و حواله های اینبار را مشمول پرداخت مالیات دانست در صورتی که چنین رویه ای تاکنون معمول نشده است.

د- از تاریخ اصلاحیه قانون مالیاتهای مستقیم مصوب 1380/11/27 تاکنون چنین رویه ای در خصوص عبارت ظاییر آنها در ماده 45 قانون یاد شده توسط سازمان امور مالیاتی کشور اتخاذ نشده است چنانچه تعبیر و تفسیر سازمان در خصوص حواله های ارزی، قانونی و مقرن به صحبت باشد عدم مطالبه مالیات از سال 1381 (تاریخ اجرای مصوبه) به بعد نیز نقض قانون بوده و مسؤولین مربوط در خصوص این سهل انگاری و عدم رعایت مواد 156 و 157 قانون مالیاتهای باید پاسخگو باشند.

ه- به موجب اصل 51 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران هیچ مالیاتی وضع نمی شود مگر به موجب قانون، در نتیجه وضع و برقراری مالیات منوط به حکم صریح قانونگذار است.

و- اخیراً رئیس سازمان امور مالیاتی کشور طی نامه شماره 200/24292-28 و اداره کل امور مالیاتی شمیرانات طی نامه 148/51-1254 کل امور مالیاتی شماره 1/3 اعلام کرده «حسب نامه شماره 55990/210» 9/6/1388 معاونت فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور حواله های ارزی صادر شده توسط بانک مشمول حق تعبیر موضوع ماده 45 قانون مالیاتها بوده» در حالی که اولاً اظهار نظر معاونت فنی و حقوقی و استناد این معاونت به بخشنامه شماره 1087-25/5/1383 بانک مرکزی صرفاً در خصوص ابطال تمیر برات بوده و ذکری از حواله های ارزی صورت نمیزدیرفته است. ثابباً اظهار نظر معاونت فنی و حقوقی سازمان و یا نظریه اداره کل دفتر تشخیص سازمان، بدون اخذ نظر مراجع رسمی جنبه مشourt داشته و برای مراجع مالیاتی لازم الایتعاب نیست.

ز- با عنایت به صراحت حکم مقرر در ماده 255 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه 1366 و اصلاحیه های بعدی آن در خصوص وظایف و اختیارات شورای عالی مالیاتی در باب تهیه آین نامه و بخشنامه های مربوط به اجرای قانون هزبوز و همچنین لزوم جلب نظر آن شورا در مورد آین نامه ها و بخشنامه هایی که توسط سایر مراجع ذی ربط در امور مالیاتی تهیه می شود و تقویض مسؤولیت اظهار نظر درباره شیوه های مطلوب اجرایی قانون و رفع ابهام هر گونه استنباط و تعبیر و تفسیر از ابهامات موارد و عبارات قانونی توسط اشخاص و دیگر مراجع مالیاتی از مصاديق باز دخالت در اختیارات و وظایف قانونی هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی تلقی شده و فاقد وجاهت قانونی بوده و بر این اساس چون رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور، معاونت فنی و حقوق سازمان ذی ربط و برداشت اداره کل مالیاتی شمیرانات در تعبیر و تفسیر و برداشت از ماده 45 بدون رعایت شرایط و ضوابط قانونی مربوط و بدون اخذ نظریه هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی منجر به مطالبه مالیات شده، از حدود اختیارات و وظایف مراجع مذکور خارج است و از اعتبار و وجاهت قانونی نیز برخوردار نبوده و مستندآ به قسمت دوم ماده 12 دیوان عدالت اداری، قابل ابطال است.

توضیح آن که در نظریه شماره 210/5-55990/9/6/1388 9 نکات زیر حائز اهمیت خاصی است، در این نامه اعلام شده در کلیه مواردی که مراودات کالا از طریق ثبت سفارش استنادی اعم از مدت دار یا دیداری صورت می بینید و بانکها به استناد دستورالعمل شماره 1087-25/5/1383 بانک مرکزی اقدام می نمایند اعم از این که برات به همراه استناد حمل باشد یا نباشد معاملات مذکور به تبع ماهیت امر مشمول حکم پرداخت حق تعبیر موضوع ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم اصلاحی مصوب 1380/11/27 خواهد بود. سازمان امور مالیاتی کشور نیز طی نامه شماره 200/24292-28 به عنوان معاونت ارزی بانک مرکزی نظریه فنی و حقوقی سازمان متبوع (موضوع نامه 210/5-55990/9/6/1388) را صرفاً در خصوص اعتبارات استنادی و ثبت بروات استنادی، کما کان نافذ و معتبر دانسته لیکن در خصوص حواله های ارزی مرفوم داشته است.

با عنایت به این که صدور حواله های ارزی نیز با دارا بودن ماهیت برات به جای گشایش اعتبارات استنادی به عنوان یکی از ابزارهای پرداخت در امر واردات می تواند مورد استفاده قرار گیرد، لذا در مواردی که حواله های ارزی صرفاً به مفهوم دستور پرداخت به بانک و موسسات

مالی و اعتباری جهت حواله به ذی نفع مشخص و بدون انجام تعهد خاصی از طرف مقابل انجام گیرد در این گونه موارد موضوع از مصاديق ماده 45 قانون باد شده نبوده است و مشمول پرداخت حق تمبر نیز نمی باشد.

در مواردی که حواله های ارزی به مفهوم انتقال دین بر ذمه شخص ثالث باشد (از جمله آن که بانک و یا موسسات مالی و اعتبار منعه شوند در صورت مراجعته ذی نفع مشخص و ازانه استناد و مدارک مربوط مبالغ را به وی پرداخت نمایند در این گونه موارد موضوع از مصاديق ماده 45 باد شده بوده و مشمول حق تمبر ... است.

به استحضار می رساند نامه رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور (نامه 200/24292-24/12/1392) دارای ویژگیهای زیر است. در این نامه تایید کرده نظریه معاونت فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور مندرج در نامه شماره 9/6/1388-55990/210 شامل حواله های ارزی نیست. با وجود این که در این نظریه هیچ اشاره ای به اعتبارات استنادی نشده بود ولی نظریه جدید (نامه شماره 200/24292-24/12/1392) اعتبارات استنادی را هم مانند بروات استنادی مشمول حق تمبر ماده 45 می کند، حال آن که طبق مجموعه مقررات ارزی و رویه های موجود موضوع اعتبارات استنادی هیچ گاه مشمول ابطال

(28/12/1392) تفسیر به رأی بوده و قادر نظریه هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی است لذا محکوم به ابطال است.

ریاست هیأت عمومی دیوان عدالت اداری جهت جلوگیری از اطالة کلام نظر اعضاء را به توضیحات کامل در خصوص تعریف حواله های ارزی و اختلاف آن با برات و سفتة معطوف می دارد.

ز: با عنایت به صراحت حکم مقرر در ماده 255 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه 1366 و اصلاحیه های بعدی آن در خصوص وظایف و اختیارات شورای عالی مالیاتی در باب تهیه آیین نامه و بخشندامه های مربوط به اجرای قانون مربور و همچنین لزوم جلب نظر آن شورا در مورد آیین نامه ها و بخشندامه هایی که توسط سایر مراجع ذی ربط در امور مالیاتی تهیه می شود و تقویض مسؤولیت اظهار نظر درباره شیوه های مطلوب اجرایی و رفع ابهام، هر گونه استنباط و تعبیر و تفسیر از ابهامات موارد و عبارات قانونی توسط اشخاص و دیگر مراجع مالیاتی از مصاديق بارز دخالت در اختیارات و وظایف قانونی هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی تلقی شده و قادر وجاہت قانونی بوده. بر این اساس چون اقدام رئیس سازمان امور مالیاتی کشور و معاونت فنی و حقوقی سازمان ذی ربط و پرداشت اداره کل امور مالیاتی شمیرانات در تعبیر و تفسیر و پرداشت از وظایف مراجع مذکور خارج است و از اعتبار قانونی نیز برخوردار نبوده و مستنداً به قسمت دوم ماده 12 دیوان عدالت اداری قابل ابطال است.

ح- در خصوص موضوع، کانون بانکها و موسسات اعتباری خصوصی به موجب نامه شماره 92/6733-9/9/1392 مراتب اعتراض خود را خدمت رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور ارسال کرده اند. اصلاح آن بود که موضوع توسط سازمان امور مالیاتی جهت اخذ نظریه شورای عالی مالیاتی به هیأت عمومی آن شورا که حسب ماده 255 قانون مالیاتهای مستقیم در موارد اختلاف و ابهام تنها مرجع صالح مصرح در قانون مالیاتهای مستقیم جهت اظهار نظر است، ارسال و مراتب به کانون بانکها و موسسات اعتباری خصوصی نفیا و اثبات اعلام گردید حال آنکه چنین امری لحاظ نشده است.

با به مراتب، چون عمل سازمان امور مالیاتی کشور و اداره کل امور مالیاتی شمیرانات در خصوص تعبیر و تفسیر مفاد ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم مغایر مفاد ماده 51 قانون اساسی و بدون کسب نظریه هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی وفق مفاد ماده 255 قانون مالیاتهای مستقیم و مغایر اصل 73 قانون اساسی است و خارج از حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی است لذا درخواست توقف عملیات تشخیصی و اجرایی و اعمال ماده 13 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری را داشته، ابطال دستور مدیر کل امور مالیاتی شمیرانات در خصوص اخذ مالیات حق تمبر از حواله های ارزی به شرح فوق درخواست توقف

عملیات تشخیصی و اجرایی را داشته، ابطال نامه شماره 200/24292-1392/12/28 رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و نامه شماره 433-1393/1/9 مشاور و وزیر و مدیرکل دفتر وزارت امور اقتصاد و دارایی و نامه شماره 210-55990/1388/9/6 معاونت فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور و دستور مدیرکل امور مالیاتی شمیرانات در خصوص اخذ مالیات حق تمیر از حواله های ارزی به شرح فوق مورد تقاضاست.

رجاء وائق دارد مطالبه مالیات بر اساس استنباط شخصی و تفسیر غیر قانونی از عبارات و الفاظ قانون توسط مراجع فقد صلاحیت به منزله ایجاد و رویه و بدعتی است غیر منطقی و غیر اصولی که عواقب ناشی از این امر عدم رعایت قوانین و تکثر تفاسیر از مواد قانونی را در بی خواهد داشت."

متعاقباً مدیرکل امور حقوقی بانک پاسارگاد به موجب لایحه شماره 4484/93/ص 27/12/1392-19/6/1393 ابطال بخششانه شماره 200/23838/ص-1392/12/27 سازمان اموال مالیاتی کشور را نیز خواستار شده است:

هتن نامه ها و بخششانه مورد اعتراض به قرار نیز است:

"1- نامه شماره 148-1254/51/1392-1/3/1392 مدیرکل امور مالیاتی شمیرانات:
مدیرعامل محترم بانک پاسارگاد

با سلام

احتراماً، در بازرسیهای به عمل آمده از تعدادی شعب بانکها توسط مامورین مالیاتی این اداره کل که با اختیارات حاصل از ماده 219 قانون مالیاتهای مستقیم و تقویض اختیار شماره

28/1/1389 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران انجام پذیرفته، مشخص گردید که در خصوص وصول مالیات حق تمیر حواله های ارزی در بسیاری از موارد اقدامی صورت نگرفته است؟ لذا از آن جا که این امر نقض اجرای مواد 45 و 49 و 50 قانون مالیاتهای مستقیم می باشد و اجرای این امر با توجه به نامه شماره 210-55990/1388/6/6 معاونت فنی و حقوقی سازمان متبع عنوان بانک مرکزی اداره سیاستها و مقررات ارزی مبنی بر این که « در کلیه مواردی که واردات کالا از طریق ثبت سفارش استنادی اعم از مدت دار یا دیداری صورت می پذیرد و بانکها با استناد به دستور العمل شماره 60-1087/5/1383 آن بانک اقدام می نمایند اعم از اینکه برات به همراه استناد حمل باشد یا نباشد معاملات مذکور به تبع ماهیت امر مشمول حکم پرداخت حق تمیر موضوع ماده 45 قانون فوق الذکر می گردد ». تأکید شده است لذا خواهشمند است به منظور جلوگیری از تضییغ حقوق دولت دستور فرمایید مرائب به کلیه شعب آن بانک موکداً اعلام گردد تا ضمن همکاری با مامورین اعزامی این اداره کل، نسبت به معرفی کلیه مودیان جهت پرداخت مالیات حق تمیر منطقه اقدام نمایند. بدینهی است که عدم رعایت مواد مذکور موجب تعلق جرمیه موضوع ماده 51 قانون مالیاتهای مستقیم است که بر اساس حکم ماده 49 قانون مذکور به صورت نظماندی در خصوص اشخاص مذکور در ماده یاد شده لازم الاجرا خواهد بود. مدیرکل امور مالیاتی شمیرانات."

2- نامه شماره 200/24292-1392/12/28 رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور:
جناب آقای کامیاب

معاون محترم ارزی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

با سلام:

احتراماً، بازگشت به نامه شماره 92-355929/1392-5/12/5 در خصوص « الزام پرداخت حق تمیر موضوع ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم جهت واردات کالا از طریق اعتبار استنادی، ثبت برات استنادی و حواله ارزی» موضوع ماده 45 قانون فوق، به آگاهی می رساند: در خصوص واردات کالا از طریق اعتبار استنادی و ثبت برات استنادی نظریه شماره 9/6/1388-55990/210 معاونت وقت فنی و حقوقی این سازمان عنوان اداره کل سیاستها و مقررات ارزی کما کان به قوت خود باقی است در خصوص حواله ارزی با عنایت به این که صدور حواله های ارزی نیز با دارا بودن ماهیت برات به جای گشایش اعتبارات استنادی به عنوان یکی

از ابزارهای پرداخت در امر واردات می تواند مورد استفاده قرار گیرد، لذا در مواردی که حواله های ارزی صرفاً به مفهوم دستور پرداخت به بانک و موسسات مالی و اعتباری جوہ حواله به ذی نفع مشخص و بدون انجام تعهد خاصی از طرف مقابل انجام گیرد در این گونه موارد موضوع از مصاديق ماده 45 قانون باد شده نبوده و مشمول پرداخت حق تمبر نمی باشد.

در مواردی که حواله های ارزی به مفهوم انتقال دین بر ذمه شخص ثالثی باشد (از جمله آنکه بانک و یا موسسات مالی و اعتباری متعهد شوند در صورت مراجعته ذی نفع مشخص و ازانه اسناد و مدارک مربوط مبالغ را به وی پرداخت نمایند) در این گونه موارد موضوع از مصاديق ماده 45 باد شده بوده و مشمول پرداخت حق تمبر نمی باشد.

3- نامه شماره 210/9/6 1388-55990/9/6 معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور:

"اداره سیاستها و مقررات ارزی
بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

احتراماً: بازگشت به نامه شماره 88/1388-42291 به آگاهی می رسانند:
فارغ از نحوه تامین وجه اسناد حمل توسط وارد کننده، مجدداً نظر آن اداره را به مفاد نامه شماره 6/11/1386 - 80707 6 وزیر امور اقتصادی و دارایی عنوان جانب آقای مظاہری رئیس کل وقت بانک مرکزی، معطوف می دارد و موکداً باداًور می شود در کلیه مواردی که واردات کالا از طریق ثبت سفارش اسنادی اعم از مدت دار با دیداری صورت می پذیرد و بانکها به اسناد دستورالعمل شماره 1087/60- 1383/5/17 آن بانک اقدام می نمایند اعم از این که برات به همراه اسناد حمل باشد یا بیاند معاملات مذکور به تبع ماهیت امر مشمول حکم پرداخت حق تمبر موضوع ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم اصلاحی مصوب 1380/11/27 خواهد بود.
معاون فنی و حقوقی"

4- بخشنامه شماره 23838/200/ص- 27/12/1393 سازمان امور مالیاتی کشور

شماره 23838/200/ص

تاریخ: 27/12/1392

پیوست: بخشنامه

ماده 45 م 135/92

مخاطبین/ ذی نفعان امور مالیاتی شهر و استان تهران
ادارات کل امور مالیاتی

موضوع حق تمبر موضوع ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم

نظر به سوالات و ابهامات مطرح شده درخصوص حواله های ارزی و تسری مقررات ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم به آن، بینی و سبله مقرر می دارد:

1- در صورتی که در مراودات تجاري حواله ارزی صرفاً به مفهوم دستور پرداخت به بانکها یا موسسات مالی و اعتباری جهت حواله به ذی نفع مشخص و بدون انجام تعهد خاصی از طرف مقابل انجام گیرد در این گونه موارد موضوع از مصاديق ماده 45 قانون باد شده نبوده و مشمول پرداخت حق تمبر نمی باشد.

2- در مواردی که حواله های ارزی به مفهوم انتقال دین بر ذمه شخص ثالثی باشد (از جمله آن که بانکها یا موسسات مالی و اعتباری متعهد شوند در صورت مراجعته ذی نفع مشخص و ازانه اسناد و مدارک مربوط مبالغ را به وی پرداخت نمایند) در این گونه موارد موضوع از مصاديق ماده 45 قانون مالیاتهای مستقیم بوده و مشمول مالیات حق تمبر می باشد. رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور

تاریخ اجرا: مطابق بخشنامه مدت اجرا: مطابق بخشنامه مرجع ناظر: دادستانی انتظامی

مالیاتی نحوه ابلاغ: فیزیکی/ سیستمی

لطفاً هر گونه ابهام و توضیح را از شماره تلفن 39903533 با دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی
مطرح و پیگیری نمایید.

در پاسخ به شکایت شاکی، مدیرکل دفتر حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور به موجب لایحه

شماره 13/10/1393-9000-200/11365/283 توضیح داده است که:

"سلام علیکم:

با احترام، در خصوص بروندۀ کلاسۀ 93/504 موضوع دادخواست بانک پاسارگاد به خواسته ابطال نامه شماره 28/11/1392-24293/200 رئیس کل سازمان متنوع و نامه شماره 55990/210- 9/6/1388 معاونت فنی و حقوقی وقت سازمان و نامه شماره 1254/51/148- 1/3/1392 اداره امور مالیاتی شمپریات به استحضاری رساند:

1- صرف نظر از این که خواسته خواهان ابطال سه نامه اداری در خصوص حواله ارزی و تسری مقررات ماده 45 قانون مالیات‌های مستقیم به آن بوده که اصولاً بخشنامه تلقی نمی‌شود تا قابلیت شکایت و رسیدگی در دیوان عدالت اداری داشته باشد و گرچه در تبیین همین موضوع بخشنامه شماره 27/12/1392-23838/200 سازمان امور مالیاتی کشور صادر و ابلاغ شده، شاکی نسبت به آن شکایت نکرده است، شرح زیر توضیحات درباره دلایل توجیهی بخشنامه اخیرالذکر را معرفو می‌دارد:

مطابق تعریف، حواله ارزی نوعی دستور پرداخت است که با صدور آن یک بانک به تقاضای مشتری خود به عهده یکی از بانکهای کارگزار خود درخارج از کشور از او می‌خواهد مبلغ حواله را به ذی نفع آن پرداخت نماید که مطابق بند یک بخشنامه این عملیات بانکی در روال عادی و به صورت معارف به وقوع می‌پیوندد و بدون این که تعهدی در قبال فروشنده (ذی نفع) ایجاد شود صرفاً با دستور مشتری مبنی بر پرداخت وجه به ذی نفع نسبت به ارسال مبالغ اقدام می‌شود که در این حالت مطابق بند یک بخشنامه مذکور، حواله ارزی مشمول پرداخت حق تعمیر نیست و در تایید این موضوع هدف از درج عبارت «بدون انجام تعهد خاصی از طرف مقابل» در بند یک آن نیز بوده که دستور پرداخت مطلق و غیرمشروط باشد.

2- مطابق بند دو بخشنامه با عنایت به این که صدور حواله‌های ارزی به مانند برات می‌تواند به عنوان یکی از ابزارهای پرداخت، مورد استفاده قرار بگیرد و اختلاف آن با سند تجارت منحصرآ در نحوه واریز وجوده ارزی است که از وضعیت پرداخت نقدی وجوده مزبور به واریز حواله ای تغییر می‌یابد که در وضعیت حاضر با توجه به برخی قراردادهای غیر متعارف که بالاخص بعد از تحریم گسترشده در سفnot اخیر شایع شده و به واسطه آن بانکها با توجه به مشکلات ناشی از ارسال و پرداخت وجه فروشنده‌گان با آن مواجهه بوده به نحوی که بانک و با موسسات مالی و اعتباری متعهد می‌شوند در صورت مراجعته ذی نفع مشخص و ازانه استناد و مدارک مربوط مبالغ را به وی پرداخت نمایند که صرفاً در جنین صورتی موضوع از مصاديق ماده 45 قانون مالیات‌های مستقیم بوده و مطابق بند 2 بخشنامه‌مخصوص و مشمول پرداخت حق تعمیر است.

علی‌هذا با توجه به مطالب هارالذکر و لحاظ مفاد نامه‌های پیوستی نظر به این که نامه‌های معتبرض عنه به منظور پاسخ‌گویی به مکاتبات واحدهای ذی ربط و تبیین تفکیک دستور پرداخت مشروط در شرایط غیر متعارف از دستور پرداخت غیر مشروط بوده است و آن‌جهه به موجب بندهای 1 و 2 بخشنامه مخصوص در مقام بیان جگونگی اجرای صحیح حکم قانون به واحدهای مالیاتی ابلاغ شده، مغایرتی با قانون نداشته و در حدود اختیارات مقرر در تشکیلات سازمان امور مالیاتی کشور و آینین نامه اجرایی بند (الف) ماده (59) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است، رسیدگی و رد دادخواست مورد استدعاست."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و دادستان شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آینده به صدور رأی مبادرت می‌کند.

رأی هیأت عمومی

مطابق ماده 45 قانون مالیات‌های مستقیم (اصلاحی 1380/11/27) از اوراق برات، فه طلب (سفته) و نظایر آنها نسبت به مبلغ آنها معادل سه در هزار حق تعمیر اخذ می‌شود و به موجب بندهای 5 و 8 ماده 47 اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم از قراردادهای متعقده بین بانکها و مشتریان که در آن طرفین تعهدات و مسؤولیتها را به عهده می‌گیرند و تقاضای

گشایش اعتبار استنادی در داخل کشور با برای کشورهای خارج که مورد موافقت بانک قرار می‌گیرد، معادل ده هزار ریال حق تمیز دریافت می‌شود، نظر به این که طبق اصل 51 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران هیچ نوع مالیاتی وضع نمی‌شود مگر به موجب قانون و با توجه به این که حواله ارزی تنها یک دستور و سبیله پرداخت نوعی خدمات مالی در سیستم بولی و بانکی کشور است و در واقع بانک بر اساس انجام خدمت برای مشتری با اخذ مبلغی به عنوان کارمزد نسبت به جا به جایی بول مشتریاً یک حساب به حساب شخص دیگری اقدام می‌نماید و حواله ارزی هیچ کلام از خصوصیات و ویژگیهای برات، سفنه اعم از سند تجاری بودن، دارایی و اوراق بهادرار را دارا نمی‌باشد تا نظیر برات و سفنه تلقی شود، بنابراین بخششمه شماره 200/23838/200- 27/12/1392 و نامه شماره 200/24292- 28/12/1392 رئیس کل سازمان امور مالیاتی و نامه شماره 9/6/1388-55990/210 معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی و نامه شماره 1254/51/148- 1/3/1392 مدیر کل امور مالیاتی شمبرانات که حواله های ارزی را نظیر برات و فته طلب (سفنه) تلقی و مشمول اخذ سه در هزار حق تمیز اعلام کرده است، خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات مراجع وضع آنها تشخیص داده می‌شود و به استناد بند 1 ماده 12 و ماد 13 و 88 قانون تشکیلات و آین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392، از تاریخ تصویب ابطال می‌شوند.

محمد جعفر منتظری
رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

این مطلب از سایت دیوان عدالت اداری جای پشته است.
<http://www.divan-edalat.ir/show.php?page=ahoshow&id=9734> نشانی مطلب :